

چاوپاخشانیك به تهرجومه‌ی "چاوی دایه و لانه‌ی پهره‌سیلکه‌كان" دا

سپتامبری 2007

خالد امین

پیشه‌کی:

ئەدەبی کوردی پێویستی بە یارمەتیدان ھەیە. ئەم قۆناغە‌ی کە ئەدەبی کوردی پێیدا دەرواات لە باری میژوووییەو قۆناغێکی ھەستیاری ناسکە. بۆچی؟ لە بەر ئەوەی لە گەورە وە ھەتا بچوک، زاناو زمانەوان تا دەگاتە قوتابیەکی قوتابخانە کە لە ئیملا‌ی کوردی دا دەرناسی خەریکی نووسین.

شانە‌شان‌ی ئەمانەش ھیندیک نووسەر و شاعیر و ئەدیبی ناسراو و تازەپێگە‌یشتوو بەرھەمەکانیان بۆ ئەکەنەو و ئەیکەنە بەر دەستی خوێنەرەکان. بەدەخووە ئەم بەرھەمە ئەدەبیانە و ئاویتە‌ی لافاوی ھێرشەپنەری شیعەر، پۆمان، میژوونووسین، گالته‌و گەپ، کۆمێنتی جوراجور و پا و بۆچوونی زۆر جیاواز لە یەکتەر سەبارەت بە ھەموو بابەتیک دەبن، کە پەنگە ئەدەبیەکان لە دەست ئەدەن و لە ژێر تەوژمی گێژاوی ئەو لافاوەدا ئەخن.

لەیرەدایە کە پێویستە داوا بکەین لەو جەماوەرە ھەرە زۆری نووسەرانی ئەمرو، کە پەلامار ئەدەنە ھەموو شتیکی ئەدەبی و خۆیان لە ھەموو بوارێکدا بە وەستا ئەزانن، (تکایە بۆ خزمەت بە ئەدەبی کوردی با واز لەو بەشە ئەدەبیە کە خەریکە گەشە ئەکات بێنن و خۆمان بپاریزین لە دەستکاری کردنیان).

بە برۆی من ئەدەب و زوانی نووسینی کەسانیکی وەک نەسرین شاگەلی کە خۆشەختانە زۆرن، ئەدەبیکی تایبەتی و زوانیکی تایبەتین و لە نیو نووسینەکانیاندا گەلیک پەيامی ئاشکار و نەپنی سیاسی و کۆمەلایەتی و ئەدەبی ھەیە. ھەر لەبەر ئەو ھۆیە زۆر گرنگە بەرھەمەکانیان بە جوانی و پەوانی تیگە‌ی تا بتوانی پەخنە‌ی ئەدەبیان لە سەر بنووسی. یان وەریگێڕیتە سەر زمانیکی تر.

لێرەدا من باس لە وەرگێڕان دەکەم. پێویستە وەرگێڕ شارەزاییکی تەواوی لە زمانی سەرچاوەو زمانی وەرگێڕاندا ھەبێت، ئەگینا وەرگێڕانی بەرھەمی ئەوانە بۆ سەر زوانیکی تر نە خزمەت بەوان و نە خزمەتیش بە زوانی کوردییە.

بۆ وەرگێڕانی دەقیکی ئەدەبی (تەرجومە) لە زوانیکەو بۆ زوانیکی تر پیشە‌کی پێویستە کە وەرگێڕ لە ھەردوو زمانە‌کەدا شارەزاییکی تەواوی ھەبێت. ھەروەھا ئەبێت ھەردوو زوانە‌کە وەک یەک بزانی. بۆنموونە، ئەگەر من کوردی و عەرەبی بزانی بەلام عەرەبیە‌کەم باشتەر نەبێ لە کوردییە‌کەم وە ھەر وەھا بە پێچەوانە، باشتەر وایە ھیچ شتیکی لە کوردییە‌و بۆ عەرەبی یان لە عەرەبیە‌و بۆ کوردی وەرنەگێرم.

لێرەدا ئاماژە ئەکەم بۆ دیمانە‌یەکی کاک خالد موحەمەدی لە گە‌ل ئیبراھیمی یونسی کە لە سانی دیمانە بینومە و بە داخووە بە‌ھۆی داخرانی سانی ناوبراو وە نە‌مۆزییە‌و. لە وەلامی ئەم پرسیارە کاک خالد دا، (بۆچی ھیچ وەرناگێڕیتە سەر زمانی کوردی؟) برایمی یونسی دە‌ئ: "من بەسەر زمانی کوردیدا زالی نی‌م". ھەر لە ھەمان شوێندا یونسی، باس لەو

ئەكەت كە چۆن نووسراو ۋەبىت ۋەك خۆى تەرجومە بىرئەو. ۋە ئەو ۋەش ئەزانىن كە لە دواى موحەمەدى قازى (موتەرەجم) و ئاغاي بەئازىن، ئىبراھىمى يونسى يەككە لە باشترىن موتەرەجمەكانى ئىران.

باسىكى تىرىش كە پەنگە بىتە ئاراو، باسى شىۋەكانى تەرجومە كىرەنەو. تا ئىستا موتەرەجمە فارسەكان و ئەدىبە ئىرانىەكان سى جۆر تەرجومەيان باس كىرە. تەرجومەى وشە بە وشە (تحت الفظى)، تەرجومەى ئازاد و تەرجومەى دەقىق. ديارە تەرجومەى دەقىق كە بۇ نووسراو ئەدەبىيەكان (بىجگە لە شىعر) بەكار ھاتوو و دىت.

سەبارەت بە تەرجومەى ئازاد، ھەندى كەس لە ۋەرگىرانى ئازاد وا تىگەشتون كە بۆيان ھەيە بە كەيفى خۆيان چۆنىيان پىخۆش بىت خۆيان ناوەرۆك و دەقى نووسراو كە بگۆر، يان ھەر وشەيەك كە كەيفيان لى بوو بىگۆر بە شتىكىتر. بۇ نمونە خەنجەر بىكەن شەمشىر، ۋە يان مەر بىكەن بە بزن، چونكە ئەمانە لە يەكەو نىزىكن و سەر بەيەك بىنەمالەن.

بە راي من، مەبەست لە تەرجومەى ئازاد؛ واتە تۆ ئازادى، بەھۆى دژوارىى زوانى سەرچاو ۋە ھەرۋەھا بۇ گەياندى مەبەستى نووسەر، لە ژىرنووسدا يان لە دەقى نوسىنەكەدا روونكرەنەوت ھەبىت. بۇ ئەو ۋەى بىتوانى بە پەرە پىدان ۋە يان گۆرپىنى وشەيەك بۇ وشەيەكى زۆر باوتر مەبەستى نووسەر بە خوينەر رابگەيەنىت. تەواۋى مەسەلەكە لەمەدايە. گرىنگ ئەو ھەيە پەيامى نووسەر بگاتە خوينەر و خوينەر ھەست بىكات بەو مەبەستە.

دەربارەى ۋەرگىرانى ئازاد، ئەحمەدى شاملو ئەللىت: "جار جار ئەتوانىن بىرېك شىعر وشە بە وشە ۋەرگىرپىن. ئەمە تەجروبەيەكە كە من بۇ خۆم لە ھندىك لە شىعرەكانى لۆركادا ھەمە. شىعرى واش ھەن كە (تەرجومەى دەقىق) ناكرىت، لە كاتى وادا ئەبى لە ۋەرگىرانى دەقىق چاو پوشى بىكەن و سەر لە نوۋى دايىنەو. بەلام ئەو دانيانەو ئەبىت رەنگ و بۆى دەقى سەرچاو كەى ھەبىت، ۋەك بلىت شاعىر ھەمان شىعرى بە زوانى دووھەم وتوئەو". (دەربارە ھەر و ادبىيات- بە كوشش ناصر حىرى ص 118)

لەم رۆژانەدا بە ناۋى (مۆدەنەتى) ۋە ھەر كەس ھەر شىك كەيفى رازى كات ئەيكات. نوسەەرە و شاعىرە ئىرانىەكان پانچوھىشنىان لە نوسىنى مۆدەندا بە كار ھىناو. شاملو، فروغ، چەند ئەدىبى تىر لەو كەسانەن كە بايخى Punctuati زۆريان داناو بۇ پانچوھىش. بەلام ھىچكاميان، نشانەى پانچوھىشنىان ۋەك وشە بەكار نە ھىناو. بۇ نمونە ئەم (؟) نشانە لە جىگاي فەل، ناو و ئاولناو بە كار نەھاتو، ئەم نشانە نشانەى پرسىارە. بە داخو ۋە لە نوسىنىكەدا كە لە خوارو ۋە باسى دەكەين ئەم (...). لە جىگاي فەل بە كار ھاتوو. لە كاتىكدا شاملو پستە كە تەواو ئەنوسىت. لە پاشان (...). دا ئەنىت. بەم شىۋە خوينەر تى ئەگەينىت كە كىرە يان ھستەكە ئەتوانىت دىژەى ھەبىت.

شاملو ھەر لە ھەمان سەر چاو، دژ بەو چەشە نووسراوانە كە بە كەيفى خويان وشەى سەر چاو لە بەر چاو ناگرن و بۇ رەزامەنى دلى خويان ھەر چى ھات بە نوكى قەلمەكەياندا ئەنوسن ئەللىت: "گرفتىكى تىر سەلأحىەتى موتەرەجمە، كە بە بى ئەو ۋەشائى لە فەرھنگى زمانى سەر چاو بىت تەرجومە ئەكەنەو. نمونەيەك يەكك شىعرىكى منى ۋەرگىراوئەو ۋە وشەى (حەرمى) بە (خەرمى) خويندوئەو لە تەرجومەكەدا كىرەو ۋە بە (يەك خەرم)" (ھەمان سەر چاو ص 120)

لە نوسىنىكى ئەدەبىدا ۋەك كورتە چىرۆكى "چاۋى دايە و لانەى پەرەسلىكەكان"، لە خۆرايى نىيە كە نووسەر باسى

کات، شوین، ههستی کارهکته دهکات. واته ئه گهر ئه لایت به یانی مه بهستی به یانییه نهک کاتیکی تر.

یان له ناو چیرۆکهیدا ئه بێت کاراکتهری "دایه" به خوینهر راگه یان دبیت ئه گینا کاریکی نه کردوه. وه ئه گهر ئه وهشی کردوه وهرگێری ئهم چیرۆکه بۆی نه کاراکتهری "دایه" به ههچ شیوهیهک بگۆریت. له بهر ئه وه تهواوی چیرۆکهکه له سه ر بنه مای ناساندنی کاراکتهری "دایه" یه به خوینهر.

بۆ وهرگێرانی دهقیکی وا، ئه بێت خوینهر هه مان ههستی لا بخوڵقی که خوینهرانی چیرۆکهکه له زوانی سه ر چاوه وه ههستی پێ ئه کهن.

با بینه سه ر ترجمه ی کورته چیرۆکی "چاوی دایه و لانه ی په ره سیلکه کان" له لایه ن قهیرانه وه (ئهحمه د) بۆ فارسی له م <http://ghairan-adab.blogfa.com/post-12.aspx> شوینده دا

پیش هه مو شتیکی، له فارسیدا به نانی به یانیان ئه لێن (صبحانه) و له زۆر شوینی ئێراندا هه ر وه ها ئه لێن (ناشتا) یا (ناشتایی) که چی به رپێژ وهرگێر کردویه به (ناشتای) که ته نیا وهک هه له یه کی نوسین ئه توانین لێی قه بۆل که ین.

له کوردیدا "به یانیان زوو"، مانای ئه و کاته یه که خه لک هه موو ئه بی هه لسن له خه و و به رچایی بخۆن و و برۆن به لای ئیش و کاری خۆیا نه وه. "به یانیان زوو" له فارسیدا ئه بێته (صبحها زود). وشه ی "بامدادان" "به یانیان" ناگه ی نیت. له به ره ئه وه "بامدادان" ده خدا ترجمه ی کردوه به "طلوع فجر" یانی هیشتا هه تاو هه ل هه لنه هاتوو وه واته (شه به ق). شه به ق له کوردستاندا دوو سه عات پیش رۆیشتنی مندا له بۆ مه درسه.

مه سه له یه کی تر ئه وه یه که مو ته رجم وایزانیوه که "بامدادان" چونکه به (ان) دوا یی هاتوو وه وشه ی کۆکراوه یه. له کاتیکیدا "بامدادان" وشه ی تاکه و کۆ نیه. ئه و (ان) ه (ان) ی نسه بن.

له ده قی چیرۆکه که دا نووسه ر، به کوردی له سه ر وشه ی "مه کته بلییه کانی" ته ئکیدی هه یه و پێی داگرتوو وه، ئه گه ر وانه بوا یه، یه که م: نه یئه یوت "مندا له مه کته بلییه کانی". دووهم: مانای وشه ی "مه کته بلییه کانی" له ژیرنووسدا نه ئه نووسی. له فارسیه که دا مو ته رجم به هه چ شیوه یه که ئه مه ی له بهر چاونه گرتوه، یان له مه بهستی نووسه ر تی نه گه یشتوو وه هه ر بۆیه ئه و وشه یه ی کردوو به "هه ر دو جگر گوشه اش" که له روانگه ی ده ستوری زما نی فارسیه وه هه له یه چونکه "دایه" به گۆیره ی ده قی چیرۆکه که ته نیا دوو مندا لی نه به لکو مندا لیکی تریشی هه یه که نا چیت ه مه کته ب. ئه گه بشلێن قهیدی ناکات با به دلی وهرگێر بیت وشه ی "جگر گوشه" هه له نیه، ئه بوا یه بیوتایه ت "جگر گوشه هایش"، که هه م با و تره و هه م له "به یانی که لاما" جوانتره.

له ته رجومه ی پاراگرافی یه که مه دا هه له یه کی رپێژمانیی تر هه یه که ناتوانین چاوپۆشیی لێکه ین. له زما نی فارسیدا ئه توانین بۆ دوو رسته یه که فه رمان (فعل) به کار به ینین به م شیوه که فه رمانی رسته ی یه که م لا ئه به ین و له جیگای ئه و دا (و) عاتفه دانه یین و له کۆتایی رسته ی دو هه م دا فه رمانه که دانه یین. له ده قی کوردیه که دا که که به "بووکه که ی وازی ئه کات" ئه مه رسته یه کی ته وا وه هه چ په یوندییه کی به کاری دایه وه که "ده سته ده کاته خا وینکردنه وه ی ناوما ل" نیه. له فارسیه که دا ئه مه که ئه م ئیستا خه ریکه ده ست پێ ده کات به لām ئه و دهستی پێ کردوه و له ناوه راستی کاره که دایه له بهر

چاونه‌گیراوه و له جیگای (میکند) ئەم "... دانراوه له کاتی‌کدا ئەگەر (میکند)یشی داناوەت هەر هەڵە ئەبوو وە وەک وتمان ئەم نیشانه (...). ئەبواوەت له دواي فێلەکه دانراوەت نەک له جیگای فێلەکی نادیار.

" دەستەکاته خاوەنکردنەوی ناوماڵ" بو ئەم پستەي له جیگای "جارو کشیدن هر روز خانه را..." دا نراوه، ئەگر قەبۆلێش بکەین که (فعلي کشیدن) که مه‌سدەرە و کاتی کارەکه پیشان نادا قەید ناکات که به‌کار بێت، باشتر بوو (تمیز کردن هر روز خانه را...) و یا (تمیز کردن روزانه خانه را...) به کار بێنیت. چون (جارو کشیدن) واتە گزەدان وە له گەڵ خاوەن کرەنەو زۆر جیاوازن.

ئەگەر به په‌له سه‌یری ترجمه‌ی پاراگرافی دووی فارسیه‌که بکەین له پۆله‌دا شتیکی ناله‌بار نابینن. ته‌نیا ئەزانین که موته‌رجم چه‌ند وشه‌ی وەک "حدیث، شکم، انباشته و قار و قور" بێ ئەوه له کوردیه‌که‌دا هه‌بن داناوه. به‌لام ئەگەر له پوانگه‌ی ئەده‌بیه‌وه سه‌یری که‌ین نووسه‌ری سه‌رچاوه له ده‌قی کوردیه‌که‌دا بارودوخی جیاواز و بۆچوونی جیاوازی ئەو دوو منداڵه، هه‌رچه‌ند له یه‌ک مه‌کتەبان پیشان ئەدات. پوانگه‌ی ئەو دوو منداڵه له سه‌ر زۆر شت جیاوازی تێدایه. هه‌ر کامیان "قسه و باسی خۆیان هه‌یه" که‌ی و له کوێ باسی برسییه‌تی و قار و قۆری زکیان ئەکات که له بنه‌په‌ته‌وه په‌یامی نووسه‌ر سووک ئەکات و له به‌ر چاوی ناگریت.

له‌م به‌شه‌ی خواره‌وه دیسان به ترجمه‌یکی ساده، وه‌رگێڕ، په‌یامی نووسه‌ری خستۆته پشت که‌نوو. بۆنموونه منداڵی دووه‌م دوو شتی له به‌ر چاو گرتووه که هه‌ردووکیان پیشاندەری جیاوازییه‌کانی ناو کۆمه‌لگای ئەو سه‌رده‌مه‌یه. له لایه‌ن منداڵی دووه‌مه‌وه په‌لوه‌پایه‌ی مامۆستا زۆر به‌رزە، وه ماشین شتیکی نایابه (بۆ ئەو) ئەم چه‌شنه بۆچوونه‌ی ئەو منداڵه ته‌نیا ئاره‌زوویه‌کی منداڵانه نییه، به‌لکو شوێنه‌واری کۆمه‌لایه‌تی بنه‌ماله‌که‌ی تێدا شاراوه‌ته‌وه که ئەبواوه موته‌رجم به‌ جوێک به‌ خوێنه‌ری فارسزوانی رابگه‌نیت.

"دەنگیان ماندووی ده‌کات و ده‌لی، پۆله به‌سه، ببیرنه‌وه." له فارسیه‌که‌دا ئەگەر سه‌یری پستەي یه‌که‌م (به‌شی یه‌که‌می پاراگرافه‌که) بکەین سه‌ره‌رای ئەوه که ئەو پسته له کوردیه‌که‌دا نییه فارسیه‌که‌شی بێ مانایه. (هر دو بچه مدرسه‌ایش مدام در حال حرف زدن) ئەگەر مه‌به‌ستی موته‌رجم ئەمه‌یه که ئەو دوو منداڵه به‌رده‌وام قسه ئەکەن و ئەگەر وشه‌ی (زدند) به هه‌له‌ی ئیملايی داینیین هێشتا پسته فارسیه‌که ناتەواو و بێمانایه و ئەبێت ئەم پسته‌یه له شوێنیدا دانرێت (هر دو بچه مدرسه‌ایش مدام در حال حرف زدن بودند) (که در چنین جمله‌ای سقل کلام اظهر من الشمس است). ئەگه‌ریش ئەو مافه‌ بده‌ین به وه‌رگێڕ که ئەو پسته زیاده‌کات له‌و پاراگرافه‌دا ئەیتوانی بلیت (بچه‌ها مدام در حال حرف زدن بودند) کورت و موخته‌سه‌ر. (این کجا و آن کجا؟).

له به‌شی دووه‌می پاراگرافه‌که "پۆله به‌سه، ببیرنه‌وه." له خۆیدا نه‌هێنییه‌کی تێدایه. ئەوه‌ش کاراکتری "دایه"یه. چۆن ئەتوانین دایکی دلسۆز، هیمن، له سه‌رخۆ، تاوانبار که‌ین به‌وه که به‌ تووره‌یه‌وه به منداڵه‌کانی بلیت؟ "اینقد وراجی نکنید، بسه." (ناشزانم که له ده‌قی فارسیه‌که‌دا بۆ ئەو پسته‌ی که‌وتووته نیو سپیچ مارکه‌وه) (= ").

وشه‌ی "وراجی" له کوردیدا هاوسه‌نگی کاویژ کردن و چه‌نه‌بازی و قسه‌ی بێمانایه. و له راستیشدا به‌کارهێنانی بۆ منداڵیش ناشیرینه. له‌و بر‌وا‌دا نیم که ئەو "دایه" یه له ژيانیدا شتی وای له‌زار دهر چووبیت. کوردیه‌که‌ش وا پیشان نادا

که "دایه" تۆرپیه، تهنیا ماندووه، وه ئهگهر تۆرپهش بێت وشه ی "رۆله" پێشاندهری ئهوهیه که نایهویت مندالهکان به تۆرپیهکه ی بزانه.

به پێچهوانه ی ئه و ته رجومه باشتر وابوو، کاراکتری "دایه" هه ر وهک چۆنه، ئاوها به خوێنه ری فارسزوانی بناسین و به شی دووهم به م جو ره ته رجومه بکه ی (بچه ها لطفا بس کنید). وه له و بر وایه شدام که مه به سته ی نووسه ری سه رچاوه هه ر ئه وه یه.

"ده چیه چیشتهخانه که، نانیا ن بۆ دینێ و خۆشی له په نایاندا له کن زۆپاکه راده کشی". کارمان به وه نه بی که رسته یه کی کورته ی کورده ی که پر ه له مانای نادیا ر، چۆن کراوه به فارسی. ئیمه کارمان به فارسیه که وه هیه که نازانم ئه م چه شنه سه بکه ئه ده بییه له کو یۆ وه رگیراوه؟ سه ره پای هه له ی ئیمالی، ئایا "آنها گرسنه خوردند" هه ر مانای هیه؟ یا نه مه به سته ی ئه وه یه که ئه وان (برسیان خوارد)؟ یا نه ئه م رسته له کو یۆ ها تووه "وه هر روز افتاده به یک طرف"؟ واته هه ر رۆژ له شوینیک پال ئه که ویت. مه به سته ی مو ته رجوم له زیاده کردنی ئه م رسته یه چییه؟ ئایا له جیگای ئه و ته رجومه دوور و درێژه که پێوه ندی به ده که کور دییه که وه نییه باش نه بوو بلیت (به آشپزخانه میرود، برایشان غذا میاورد و خودش مهربانانه در کنارشان نزدیک بخاری استراحت میکند)؟ به داخه وه ناشاره زای له فه رهنگی کور دیدا له م ته رجومه دا زۆر روونه، له بهر ئه وه (هه ر رۆژ له شوینیک پال ئه که ویت) له زۆر شوینی کورستاندا جیوه.

له پاراگرافی هه وتی ته رجومه که دا ئه بینین که "تاق" به "نورگیر سقف" وه رگیراوه ته وه. نورگیری بنمیچ له و خانوانه دا به کار ئه هینرین که له سه ر مۆدیلی ئه ندازیاری نیویه و له و جۆره خانوانه دا "په ره سیلکه" ناتوانی هیلانه بکات. ئه گه ر وه رگیر له ناوه رۆک و مه به سته ی چیرۆکه که وورد ببوایه ته وه، تیده گه یشت که "دایه" له خانویه کی نو یۆ تازه و مو درندا نا ژیت. چونکه نووسه ری چیرۆکه که خۆی تووشی هه له ی واکات که له م پاراگرافه ی چیرۆکه که دا باسی "نورگیری سقف" بکات و له چند پاراگرافی خوارتر بنووسیت "خه ونۆچکه ده یاته وه چا و له بنمیچی ژووره که ده کات، چه نده نزمه واده رووخ! هیلانه ی په ره سیلکه کان له سوچه که وه دیا ره، بلی هیچییا ن لیته یه ت...؟".

به لām خوێنه ری فارسزوان واک تیه گه ن که نووسه ر گو یی نه دا وه تی و له پر بۆ ئه وه ی چیرۆکه که زیاده کات ژووره که ی "دایه" و مندالهکانی که مو درنو و له سه ر ئه سلوبی تازه بوو، فارس وته نی کردوه به (کولگی). واته له سه ره و خانویه کی نوی و له دوا دوا یی چیرۆکه دا خانویه کی قورین که خه ریکه "برۆخیت".

له پاراگرافی هه شته می فارسیه که دا، ئه بیته جیاوازییه که له نیوان رسته ی "خه ویان لیده که وئ" و (هه موو کاتیک له خه ودان) دا هه بیته. ئه م خه وه که مه به سته ی نووسه ری سه رچاوه خه وتنی ئه وشه وه تایبه تییه که چیرۆکه که تیدا رووده ات، به لای بۆ وه رگیره وه بۆته خه ویکه هه تاهه تای. (ئه وان ئه وه نده ئه خه وه ن که هیچ کات به سه ره هاتی چیرۆکهکانی "دایه" نازان، خه و خه و...) وه به پێی دانانی (...) هیشتا خه وه که هه ر درێژه ی هیه. له درێژه دا: "به په له ده لی نا". لیره دا نووسه ر نه سرین شا که لی ئه یه ویت په یامیک بگه ینیت به خوێنه ر، وشه ی "به په له" ئه و په یامه ی تیدا یه. به لām په یامه که ده سه پاچه بوون نییه، ئه گه ر له کاراکتری "دایه" واک تیه گه ین که ده سته پاچه ئه بیته و ناتوانی ئه و مندالانه به خێو کات، ئه وه هه له تیگه یشتووین. له کۆمه لگای کور دیدا ته نیا کورده کی نییه که بپرستیت "بابه

نەھاتەوہ؟" بەلکو دەرەوسی و خەلکی تریش ھەر ئەو پرسیارە ی لئ ئەکەن کەوابوو نە دەسەپاچەییە و نە توورە، بەلام نایەوێت لەو کاتەدا بیرەوەرەکانی کە ھەزاران لە ژبانی ھاوبەش، وە بیر خۆی و کۆرەکی بێنیتەوہ. کەوابوو بەپێچەوانەوہ "بە پەلە" دەسەپاچەیی و شلەژانی تێدا نییە، بەلکو ئەھوێن کردنەوہی ئەو ھەستە خەمناکەیی کۆرەکیە لەو ساتەوہختەدا. واتە ھەستی نەبوونی باوک. کە پەنگە کۆرەکی لە باری دەرەوونییەوہ دووچاری نەخۆشی بکات. ھەر لەبەرئەوہشە "نەرم نەرم دەست بە تەوێلیدا دیتنی و دەلی بنوو".

لە دوايشدا "تەوێل" لە فارسیدا نابێتە گۆنا بەلکو ئەبێتە (پیشانی). وە ھەر لەم پاراگرافەدا ھەر ئەو وشەییە نییە کە مانای فارسیەکی ھەلەییە، بەلکو چەندان وشەیی تریش ھەن، بۆنموونە:

دوو وشەیی "جرز و جلیز" بە ھیچ شێوەیەک بۆ دەنگی دەرگا بە کار نابریڤن و ھەر کامییان بۆخۆی خاوەنی مانای سەرەخۆن. بۆ جیرەیی دەرگا لە فارسیدا ھەر وشەیی (جیر جیر) یان (جیر و ویر) بەکار ئەبریت.

دیارە چونکە وەرگێڕ زۆر شارەزای بە سەر فەرھەنگی کوردیدا نیە، نازانی کە "تۆلەکەو چاوبازە" دوو جۆر پووەکی سەوزن و لە ناوچەیی گەرمەسیرو دەشتاییدا دەرپوین و وەک پێواس و پونگە و شتی وا دەخوریڤن، ھەر بۆیە ئازادی داوہ بە خۆی و ھەردووکیانی گێڕاوەتە سەر "باسکردنی رۆژگاری ئاشقی"!!

دیسان لە بەر نەزانین لە فەرھەنگی کوردی و لە یەکجۆون و نزیکیی وشەیی (خول) کە ئەسلەکی فارسیە واتە گیل، یان بێعەقل لەگەڵ "خولە" کە نازناوہ بۆ مەحموو. لە جیگای (سویدا و مەحموو لێرە پۆیشتن) کراوہ بە (سویدا و مێردە شیتەکی لێرە پۆیشتن) ئەمە لە کاتیکیە کە ئیمە نازانین کە خولە چی سویلایە، میرد، باوک، برا، ھاوڕێ، دەرەوسی!!

ھاژە و ھۆژە بو "گرمەیی ھەورو گفەیی با" زۆر بێ جێیە چونکە ھاژە و ھۆژە لە لای فارس قەت بەکار نەھاتووہ ھەر کورد بە کاری ئەبەن و ھاوسەنگی فارسی وەک (صدای پەدو برق و وزش تند باد) بەکار دەبن.

وەرگێری بەرپێز ئەوہندە دەقیق بووہ لە تەرجومەکەدا کە ئەو پاراگرافەش کە باسی "پشیلەییەکی پەشی چاوەرد،" ی تێدایە ھەر وەر نەگێراوەتەوہ. تۆ بلیت نەیزانی بێت پشیلە بە چی ئەلێن؟

لە کۆتاییدا چاک بوو لەم وەر گێرە مانا و مەفھومی تەرجومەیی ئازادمان زانی و ئەتوانین بە کەیفی خۆمان برژانگ بەکەینە (ئەبرو)! یان پەنگە فارسیەکی من خراب بێت و فارس بە برژانگ بلێن برۆ، ئەگەر وابیت ئەی داخم بە برۆ ئەلێن چی؟

ⁱ لۆرکا یەکیکە لە بەناو بانگترین شاعیرانی جیھان. 1899 - 1936

ⁱⁱ لە سەر ژووری دانیشتن، بۆ ئەو رۆشناپەکی زۆر بێتە ناو ژورەکە بە گۆڕەیی گەرمو بچوکی خانووەکە بنمێچەکە ناگرن. و کونیککی گەمرە کە بە چوار چۆرەیی ئالمنیوم یان ئاسن دا ئەمن و بە شوشەیی مات کە ئەگەر کەسێک لە سەر بان بوو ناو ژورەکە نە بپنێت دانەپۆشن. لە ئێراندا پێی ئەلێن نور گیر لە بەر ئەو ھەم نوری بەیانی و ھەم نوری عەسران ئەخاتە ناو ماکە. "تاق" یان دەلاقە، لە دیواردا بە روو بە کۆلان و بە شوشە بۆ روناکی ئەبستریٹ. زۆربەیی تاقەکان لە گەڵ پەنجەرە جیاوازن، چۆن تاق ناکیتمە. بەلام پەنجەرە ئەکریتەوہ.